യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലാവൊദിക്യയിലെ ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - ഇരുപത്തിയഞ്ചാം ഭാഗം

Jeff Pippenger
2026-01-11

ഇരുപത്തിയഞ്ചാം സംഖ്യ

യോവേലിന്റെ പുസ്തകം ലാവൊദിക്യയിലെ സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ നേതൃത്വത്തെ, നാല് തലമുറകളിലായി വർദ്ധിച്ചു വന്ന അവരുടെ കലാപത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തോടെ നേരിട്ടു അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ആ നാല് തലമുറകളും യെഹെസ്കേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവിടെ ആ നാലാം തലമുറയിലെ ഇരുപത്തഞ്ച് പുരുഷന്മാർ സൂര്യനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. 1888-ലെ കലാപത്തിന് പതിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, 1901-ൽ, അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭ സഭയെ നയിക്കുന്നതിനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ സംഘടിപ്പിച്ചു.

1901-ലെ ജനറൽ കോൺഫറൻസ് സമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന പ്രധാന പുനഃസംഘടനയുടെ സമയത്താണ് ആദ്യത്തെ ജനറൽ കോൺഫറൻസിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിതമായത്; അതിൽ 25 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1901-ന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന 13 അംഗങ്ങളുള്ള കമ്മിറ്റിയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഇത് ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വിപുലീകരണമായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് അംഗസംഖ്യ വർധിച്ചുവരികയാണ്; എങ്കിലും യേശു എപ്പോഴും അവസാനം ആരംഭത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽ 25 അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ ഒരാൾ നേതാവായിരുന്നു; ഇത് വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ഒരു ക്രമത്തെ സമാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു; അതിൽ 24 പുരോഹിതന്മാരും ഒരു മഹാപുരോഹിതനും ഉണ്ടായിരുന്നു.

യൂദാസും സൻഹെദ്രിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ കലാപത്തിന്റെ രണ്ട് പ്രതീകങ്ങളാണ്. സൻഹെദ്രിൻ ലവോദിക്യാവസ്ഥയിലുള്ള സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശീകരണത്തിൽ സൻഹെദ്രിന്റെ പങ്കാളിത്തം, ഞായറാഴ്ച നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതിസന്ധിയിൽ അഡ്വെന്റിസം വഹിക്കുന്ന പങ്കിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. സൻഹെദ്രിൻ—പ്രധാന പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ഉൾപ്പെട്ട, മഹാപുരോഹിതനായ കായഫാവിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന യെരൂശലേമിലെ പരമോന്നത യെഹൂദസഭ—യേശുവിന്റെ മരണത്തിലേക്കു നയിച്ച സംഭവങ്ങളിൽ

കേന്ദ്രസ്ഥാനമുള്ള പങ്ക് വഹിച്ചു.

ഗെത്സെമനെയിൽ യേശുവിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതിനുശേഷം (യൂദാസിന്റെ ദ്രോഹം വഴി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടത്), അവനെ രാത്രി കയ്യാഫാവിന്റെ വീട്ടിലുള്ള സൻഹെദ്രിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു. അവനെ കുറ്റക്കാരനായി വിധിക്കേണ്ടതിനായി അവർ സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു; ദൈവനിന്ദയും കലാപപ്രേരണയും ആരോപിച്ച സാക്ഷികളെ അവർ ഹാജരാക്കി.

കായഫാസ് യേശുവിനോടു താൻ മിശിഹാ (അഥവാ ദൈവപുത്രൻ) ആണോ എന്നു നേരിട്ട് ചോദിച്ചപ്പോൾ, യേശുവിന്റെ ഉറപ്പുനൽകുന്ന മറുപടിയായ “നീ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്ന വാക്ക് കേട്ട മഹാപുരോഹിതൻ, “ദൈവദൂഷണം!” എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. കൗൺസിൽ അവനെ മരണശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹനെന്നു വിധിച്ചു. റോമൻ ഭരണാധികാരത്തിനുകീഴിൽ മരണദണ്ഡം നടപ്പാക്കാനുള്ള അധികാരം അവർക്കില്ലായിരുന്നതിനാൽ, റോമൻ ഗവർണറായ പൊന്തിയൂസ് പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ അവർ യേശുവിനെ ഏല്പിച്ചു; റോമാക്കാരുടെ മരണശിക്ഷ ഉറപ്പാക്കുവാൻ ദേശദ്രോഹാരോപണം ഉന്നയിച്ചു. യഥാർത്ഥ ക്രൂശീകരണം പീലാത്തോസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം റോമൻ സൈനികരാൽ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ അതു മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെയും സമ്മർദ്ദത്തിനു പീലാത്തോസ് വഴങ്ങിയതിനു ശേഷമാത്രമായിരുന്നു (ആ ജനക്കൂട്ടം യേശുവിന്റെ മരണവും ബറബ്ബാസിന്റെ മോചനവും ആവശ്യപ്പെട്ടു).

> “ക്രിസ്തു ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, ലോകം ബറബ്ബാസിനെയാണ് മുൻഗണന നൽകിയതു. ഇന്നും ലോകവും സഭകളും അതേ തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ് ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദ്രോഹം, തള്ളിപ്പറയ
> ക്രൂശിക്കൽ എന്നീ ദൃശ്യങ്ങൾ വീണ്ടും അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട
> അതിവിപുലമായ തോതിൽ വീണ്ടും അവതരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യർ ശത്രുവിന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കും; അവരോടുകൂടെ അവന്റെ വഞ്ചനകൾക്കും മഹത്തായ ശക്തിയുണ്ടാകും. വെളിച്ചം എത്രമാത്രം നിരസിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അത്രത്തോളം തെറ്റായ ധാരണയും തെറ്റിദ്ധാരണയും ഉണ്ടായിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ച് ബറബ്ബാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർ നാശകരമായ ഒരു വഞ്ചനയുടെ കീഴിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വസ്തുതാവികൃതീകരണവും വ്യാജസാക്ഷ്യവും തുറന്ന കലാപമായി വളരും. കണ്ണ് ദോഷമുള്ളതാകയാൽ ശരീരം മുഴുവൻ ഇരുളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കും. ക്രിസ്തുവല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും നേതാവിനോടു സ്വന്ത സ്നേഹബന്ധം അർപ്പിക്കുന്നവർ, അത്രയും മോഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അന്ധമോഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ദേഹം, ആത്മാവ്, പ്രാണൻ എന്നിവയോടെ തങ്ങളെത്തന്നെ കണ്ടെത്തും; അതിന്റെ അധീനതയിൽ ആത്മാക്കൾ സത്യം കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞ
> അസത്യം വിശ്വസിക്കും. അവർ കുടുക്കപ്പെടുകയും പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; അവരുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയാലും

> അവർ നിലവിളിക്കുന്നത്, ഞങ്ങൾക്കു ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടുതരിക, എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിക്കേണമേ, എന്നാണ്.”
>
> “ഇപ്പോഴുതന്നെ ഈ തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളപ്പെടുകയാണ്. ക്രൂശിൽ നടപ്പിലാക്കിയ ദൃശ്യങ്ങൾ വീണ്ടും നടപ്പിലാക്കപ്പെടുകയാണ്. സത്യത്തിലും നീതിയിലും നിന്ന് വഴിതെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്ന സഭകളിൽ, ദൈവസ്നേഹം ആത്മാവിൽ സ്ഥിരമായി വസിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമല്ലാത്തപ്പോൾ മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്ത് ചെയ്യാനാകുമെന്ന്, എന്ത് ചെയ്യുമെന്നുമുള്ളത് വെളിപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കാവുന്ന യാതൊന്നിനെയും കുറിച്ച് നാം ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഭീകരതയുടെ ഏതു വികാസങ്ങളെയും കുറിച്ച് നാം അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. ദൈവനിയമത്തെ തങ്ങളുടെ അശുദ്ധ പാദങ്ങൾക്കീഴിൽ ചവിട്ടിക്കളയുന്നവർക്ക് യേശുവിനെ അപമാനിക്കുകയും ദ്രോഹിക്കുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ അതേ ആത്മാവാണ് ഉള്ളത്. മനസ്സാക്ഷിയുടെ യാതൊരു ഖേദവും കൂടാതെ, അവർ തങ്ങളുടെ പിതാവായ പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യും. യെഹൂദാസിന്റെ ദ്രോഹപരമായ അധരങ്ങളിൽ നിന്നു വന്ന ചോദ്യം തന്നെയാണ് അവർ ചോദിക്കുക: ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്താൽ, നിങ്ങൾ എനിക്കെന്തു തരുന്നു? ഇപ്പോഴുതന്നെ ക്രിസ്തു തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയാണ്.” Review and Herald, January 30, 1900.

ആ ഭാഗം അതിൽ പറയുന്നതുതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അർത്ഥമാക്കുന്നതെങ്കിൽ, “ബറബ്ബാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർ” എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരുന്നവർക്ക് ആ ഭാഗം ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ആ ആളുകളാണ് സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ശക്തമായ മിഥ്യാബോധം പ്രാപിക്കുന്ന 2 തെസ്സലൊനീക്യരിലെ ആളുകൾ. ബറബ്ബാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൾ പറയുന്നു: “ക്രിസ്തുവല്ലാത്ത ഏതു നേതാവിനോടും തങ്ങളുടെ സ്നേഹം സമർപ്പിക്കുന്നവർ, ശരീരം, ആത്മാവ്, ജീവൻ എന്നിങ്ങനെ സമ്പൂർണ്ണമായി, അത്രയും മോഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അന്ധാഭിമാനത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ കാണും; അതിന്റെ ശക്തിയാൽ ആത്മാക്കൾ സത്യം കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറി വ്യാജത്തെ വിശ്വസിക്കും.” ബറബ്ബാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർ ക്രൂശിന്റെയും ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെയും വഴിക്കല്ലിനു മുമ്പേ തന്നെ സാത്താന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരിക്കുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ അവർക്കു ആ ഭാഗം ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് യാതൊരു വിധത്തിലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ, “സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ വാക്കുകൾ എഴുതിയ സമയത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ ആ പ്രത്യേക ചരിത്രത്തിനായിരുന്നുവേല്ലാതെ ഇപ്പോഴത്തേക്കല്ല,” എന്നു നിർദേശിക്കും. ഒരുപക്ഷേ അവർ, “അവൾ ക്രിസ്തുമതത്തെ പൊതുവായ അർത്ഥത്തിൽ കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്; ഇത് സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾക്ക് നേരിട്ട് ബാധകമല്ല,” എന്നും പറയും. നിർമൂലം.

തീർച്ചയായും, സഹോദരി വൈറ്റ് ആ വാക്കുകൾ എഴുതിയ സമയത്തെ ചരിത്രപരിസ്ഥിതികൾ യാഥാർത്ഥത്തിൽ അവളുടെ വ്യക്തിപരമായ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനമായിരുന്നു; എന്നാൽ വെളിപ്പാടിലെ യോഹന്നാനോടുണ്ടായതുപോലെ തന്നേ, ഒരു പ്രവാചകനോട് എഴുതുവാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ, അവനോടു "നീ കണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും, ഉള്ള കാര്യങ്ങളും, ഇതിന്റെ ശേഷം സംഭവിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങളും" എഴുതുവാൻ കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു പ്രവാചകൻ നിലവിലുള്ള കാര്യങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അതോടൊപ്പം തന്നേ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയും അവൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ യെഹെസ്കേലിന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചു പുരുഷന്മാർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവർ കോരഹ്, ദാഥാൻ, അബീരാം എന്നിവരോടൊപ്പം നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഇരുനൂറ്റി അൻപതു പുരുഷന്മാരോടും പ്രവചനാത്മകമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അതുപോലെതന്നെ, 1888-ലെ കലഹക്കാരെയും മിനിയാപൊലിസ് ജനറൽ കോൺഫറൻസിനെയും കോരഹ്, ദാഥാൻ, അബീരാം എന്നിവരുടെ കലാപം ആവർത്തിക്കുന്നവരായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്ന് തന്റെ മഹത്വത്തോടെ ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അന്ത്യമഴ ആരംഭിക്കുന്നു എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നേരിട്ടുതന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

> "അന്ത്യമഴ ദൈവജനത്തിന്മേൽ പെയ്യേണ്ടതാണ്. ഒരു ശക്തനായ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരേണ്ടതാണ്; അവന്റെ മഹത്വംകൊണ്ട് സർവഭൂമിയും പ്രകാശിതമാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്." Review and Herald, April 21, 1891.

വെളിപ്പാടു പതിനെട്ടിലെ ദൂതൻ 1888-ലെ ജനറൽ കോൺഫറൻസിൽ A. T. Jones ന്റെയും E. J. Waggoner ന്റെയും സന്ദേശങ്ങളോടുകൂടെ ഇറങ്ങി വന്നു എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നേരിട്ട് ഉപദേശിക്കുന്നു. അവൾ കോൺഫറൻസിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ കലഹത്തിന്റെ ഭീകരതകൊണ്ട് അത്യന്തം മർദിതയായി, തന്റെ സാധനങ്ങൾ ഒക്കെയും ചുരുക്കിപ്പൊതിഞ്ഞ് അവിടെ നിന്ന് പുറപ്പെടാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു; എന്നാൽ ഒരു ദൂതൻ അവളോടു, അവൾ അവിടെ തന്നേ തങ്ങി ആ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തേണം എന്നു പറഞ്ഞു, കാരണം അത് കോരാഹിന്റെ കലഹത്തിന്റെ ആവർത്തനമായിരുന്നു. അതു അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ഒരു സാക്ഷ്യത്തിനായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിനെ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് ദൂതൻ ആഗ്രഹിച്ചതെന്തിന്? അത് അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ഒരു സാക്ഷ്യമാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ അർത്ഥം മറ്റെന്താകാൻ കഴിയും? ഞായറാഴ്ച നിയമസങ്കടകാലത്ത്, പ്രത്യേകിച്ചും അതിലേക്കു നയിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൽ, ലവോദിക്ക്യക്കാരായ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭ സൻഹെഡ്രിന്റെ പാദച്ചുവടുകളിൽ നടക്കും എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല.

ജോൺസിന്റെയും വാഗണറിന്റെയും സന്ദേ ശം “സത്യ മായി
വിശ്വ ാസത്ത ാൽ നീതീകരണത്ത ിന്റെ സന്ദേ ശം,” “ലവൊദിക്ക ്യ യുടെ
സന്ദേ ശം,” “ക്രിസ ്തുവിന്റെ നീതിയുടെ സന്ദേ ശം,” കൂടാതെ “മൂന്ന ാം
ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം” എന്ന ിങ്ങ നെ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു.
കലഹകാരികൾ ആ സന്ദേ ശത്തെ എതിർത്ത തോടൊപ്പ ം,
പ്രവചനത്ത ിന്റെ ആത്മ ാവിന്റെ മാർഗ്ഗ നിർദേശത്തെ യും
സമ്മേ ളനത്ത ിനായി തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട ദൂതന്മ ാരെയും നിരസിക്ക
ചെയ ്തു. ന്യ ൂയോർക്ക ് നഗരത്ത ിലെ മഹത്ത ായ കെട്ട ിടങ്ങ ൾ ദൈവത്ത
ശക്ത ിയുടെ ഒരു സ ്പർശത്ത ാൽ ഇടിച്ച ുവീഴ്ത്ത പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ വെളിപ്പ
18:1–3 നിവൃത്ത ിയാകും എന്ന ും സഹോദരി വൈറ്റ ് പഠിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. 9/11
മുതൽ ലവൊദിക്ക ്യ യിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ ് സഭയുടെ
നേതൃത്വ വൃന്ദ ം കോരഹിന്റെ കലാപവും, പുരാതനമായ ഇരുപത്ത ിയഞ്ച ്
പുരുഷന്മ ാരുടെ കലാപവും, 1888-ലെ നേതൃത്വ ത്ത ിന്റെ കലാപവും,
ക്രൂശീകരണത്ത ിന് മുമ്പ ുള്ള കാലഘട്ട ത്ത ിൽ സൻഹെദ്രിന്റെ കലാപവ
ആവർത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ആ ഇരുപത്ത ിയഞ്ച ് പുരുഷന്മ
വ്യ ാജമായ ഒരു ലേവ്യ പുരോഹിതത്വ ത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഒരു
പ്രതീകമാണ്.

ഒരു ലേവ്യൻ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവന് 25 വയസ്സായിരിക്കണം.

> യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ലേവ്യർക്കു സംബന്ധിച്ചുള്ളതു ഇതാകുന്നു: ഇരുപത്തയ്യഞ്ചു വയസ്സും അതിൽ മേലുമുള്ളവർ സഭാകുടാരത്തിലെ ശുശ്രൂഷാവേല ചെയ്യേണ്ടതിന്നു പ്രവേശിക്കേണം. അമ്പതു വയസ്സായതുമുതൽ അവർ ആ ശുശ്രൂഷാവേലയിൽ നിന്നു വിരമിക്കേണം; ഇനി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യരുതു. എങ്കിലും അവർ സഭാകുടാരത്തിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ കാവൽ ഉത്തരവാദിത്തം നിർവഹിപ്പാൻ ശുശ്രൂഷിക്കേണം; എന്നാൽ വേല ഒന്നും ചെയ്യരുതു. ലേവ്യരുടെ ഉത്തരവാദിത്തത്തെക്കുറിച്ചു നീ അവരോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണം. സംഖ്യാപുസ്തകം 8:23–26.

ഒരു ലേവ്യൻ ഇരുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു, അമ്പത് വയസ്സ് വരെയും, അതായത് ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷം സേവിക്കുന്നു. മലാഖി മൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ നിയമത്തിന്റെ ദൂതൻ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ചെയ്തതുപോലെ, ഞായറാഴ്ച നിയമസമയത്ത് ലേവ്യരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും നിർമലീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

> ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയക്കും; അവൻ എന്റെ മുമ്പിൽ വഴി ഒരുക്കും; നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന കർത്താവും, നിങ്ങൾ ആനന്ദിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ ദൂതനും, പെട്ടെന്നു തന്റെ ആലയത്തിലേക്കു വരും; ഇതാ, അവൻ വരും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
>
> എന്ന ാൽ അവന്റെ വരവിന്റെ ദിവസം ആര് സഹിച്ച ുനിൽക്ക ുമോ? അവൻ പ്രത്യ ക്ഷ നാകുമ്പേ ാൾ ആര് നിലകൊള്ള ുമോ? കാരണം അവൻ

> ഉരുക്ക ുകാരന്റെ അഗ്ന ിപോലെയും വസ്ത്രധോബിയുടെ
> സോപ്പ ുപോലെയും ആകുന്ന ു. അവൻ വെള്ള ി ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുന്ന വനായ
> ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുന്ന വനെപ്പോ ാലെ ഇരുന്ന ു, ലേവിയുടെ പുത്രന്മ ാരെ
> ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുകയും, അവർ യഹോവേക്ക ു നീതിയോടെ ഒരു
> അർപ്പ ണം അർപ്പ ിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു, അവരെ പൊന്ന ുപോലെയും
> വെള്ള ിപോലെയും ശോധന ചെയ്യ ുകയും ചെയ്യ ും. അപ്പേ ാൾ
> യെഹൂദയുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും അർപ്പ ണം പുരാതന
> കാലങ്ങ ളിലേതുപോലെയും മുമ്പ ത്തെ വർഷങ്ങ ളിലേതുപോലെയും
> യഹോവേക്ക ു പ്രസാദകരമാകും. മലാഖി 3:1–4.

“25” എന്ന സംഖ്യ ഒരു ചിഹ്നമായി വിശ്വസ്തനായ ഒരു ലേവ്യനെയെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതല്ല, വ്യാജ ലേവ്യനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ “25” എന്ന ചിഹ്നം, ജ്ഞാനികളായും മൂഢികളായും ഉള്ള കന്യകമാരായാലും, ആടുകളായും കോലാടുകളായാലും, ഗോതമ്പായും കളയായാലും, ആരാധകരുടെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുടെ വേർതിരിവിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ച് എന്ന സംഖ്യ ലേവ്യന്റെ ഒരു ചിഹ്നം മാത്രമല്ല, അത്ര തന്നേ പ്രാധാന്യത്തോടെ അത് ലേവ്യന്മാരുടെ വേർതിരിവിന്റെ (ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ) ഒരു ചിഹ്നവുമാണ്. ആ വേർതിരിവ് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതാകുന്നു; അത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിന്റെ പ്രധാന വിഷയങ്ങളിലൊന്നുമാണ്. ലോകാവസാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ മത്തായി 24-ലെ പ്രവചനത്തിന്റെ ഒരു നേരിട്ടുള്ള തുടർച്ച മാത്രമാണ് മത്തായി 25-ാം അധ്യായമെന്നത് യുക്തിസഹമാണ്.

> യേശു പുറത്തേക്കു പോയി ദേവാലയം വിട്ടുപോയി; അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ദേവാലയത്തിന്റെ കെട്ടിടങ്ങൾ അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലയോ? സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഇടിച്ചുകളയപ്പെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇവിടെ ഒരു കല്ലിന്മേൽ മറ്റൊരു കല്ലുപോലും ശേഷിക്കയില്ല. മത്തായി 24:1, 2.

യേശു ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവൻ വീണ്ടും ഒരിക്കലും മടങ്ങിവന്നില്ല. ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ അവസാന വാക്യങ്ങളിൽ, യേശു സൻഹെദ്രിന്മേൽ ന്യായവിധി പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു; ആ ന്യായവിധി “എട്ട്” അയ്യോകളായി പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ പെട്ടകത്തിലെ എട്ട് ആത്മാക്കളെയും, പരിച്ഛേദനയുടെ എട്ടാം ദിവസത്തെയും, പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ എട്ടാം ദിവസത്തെയും, അബ്രാഹാമിന്റെ എട്ട് തലമുറകളെയും, 430 വർഷങ്ങളെയും അതിനപ്പുറത്തെയും കപടമായി അനുകരിച്ചുകൊണ്ട്. “എട്ട്” എന്ന കള്ളസംഖ്യ, കള്ള ലേവ്യനോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു.

> ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യമായി പറയുന്നു: ഈ സകല കാര്യങ്ങളും ഈ തലമുറയുടെമേൽ വരും.

> യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ, (പവാചകന്മ ാരെ കൊല്ല ുകയും നിന്റെ
> അടുക്ക ൽ അയക്ക പ്പെ ട്ട വരെ കല്ലെ റിഞ്ഞ ു കൊല്ല ുകയും ചെയ്യ ുന്ന
> ഒരു കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞ ുങ്ങ ളെ ചിറകുകളുടെ കീഴിൽ
> ചേർക്ക ുന്ന തുപോലെ ഞാൻ എ(ത (പാവശ്യ ം നിന്റെ മക്ക ളെ
> ഒരുമിച്ച ുകൂട്ട ുവാൻ ആ(ഗഹിച്ച ു; എങ്ക ിലും നിങ്ങ ൾ സമ്മ തിച്ച ില്ല ! ഇത
> നിങ്ങ ളുടെ ഭവനം നിങ്ങ ള്ക്ക ് ശൂന്യ മായിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു
> വിട്ട ുകൊടുക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു.
>
> എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
> വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹീതൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുംവരെ ഇനി മുതൽ
> നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല. മത്തായി 23:36–39.

മത്തായി ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം ദുഷ്ടന്മാരെ കെട്ടുകളാക്കി ബന്ധിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തോടെ അവസാനിക്കുകയും, ക്രിസ്തുവും തർക്കപ്രിയരായ യെഹൂദന്മാരും തമ്മിലുള്ള അന്തിമ ഇടപെടലോടെ സമാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് ഇരുപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, പ്രാചീന ഇസ്രായേലിനുവേണ്ടിയുള്ള തന്റെ ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിച്ച്, അവൻ അവസാനമായി ദേവാലയം വിട്ടുപോകുന്നു. അദ്ധ്യായം ആരംഭിച്ചതുപോലെതന്നെ അവസാനിക്കുന്നു: അവരുടെ ഭവനം അവർക്കു ശൂന്യമായി വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടുവെന്ന പ്രഖ്യാപനത്തോടെ; ദേവാലയത്തെ ആദ്യം ശുദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനം എന്നു വിളിച്ചതെല്ലാം ഇപ്പോൾ ശൂന്യമായ യെഹൂദഭവനമായിരുന്നു.

24-ആം അധ്യായത്തിൽ, യേശു ദേവാലയത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ അടുത്തുവരുന്ന നാശത്തെക്കുറിച്ചും ഉള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുകയാണ്. ആ നാശം അതേ തലമുറയിൽ തന്നെയാണ് സംഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്; അത് സർപ്പസന്തതിയായ ഒരു തലമുറയായിരുന്നു. അവൻ ആ ദേവാലയം വിട്ടുപോയി; വീണ്ടും മടങ്ങിവരാൻ അല്ല. അതിനാൽ, അവൻ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ അക്ഷരാർഥത്തിലുള്ള യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചല്ല, ആത്മീയ യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചാണ്. പുരാതന യിസ്രായേലോടു ചെയ്തതുപോലെ, ക്രിസ്തു ലവോദിക്യയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയായ ദേവാലയം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ, അതേ സമയം ഒരുലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മാനുഷദേവാലയം എന്നേക്കുമായി ദൈവിക ദേവാലയത്തോടു ചേർക്കപ്പെടും. യേശു പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ ദേവാലയം വിട്ടുപോയപ്പോൾ, തന്റെ മുൻനിയമജനത്തെ അവൻ എന്നേക്കുമായി ഉപേക്ഷിച്ചു.

മത്ത ായിയുടെ പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായം മുതൽ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ാം അധ്യ ായം വരെ ഉള്ള ഭാഗം, ഉല പ്ത്ത ി പുസ ്തകത്ത ിലെ പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായം മുതൽ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ാം അധ്യ ായം വരെയുള്ള നിരയുടെ ഒമേഗയാണ്. ഉല പ്ത്ത ി പതിനൊന്ന ിൽ ആ നിര ആരംഭിക്ക ുമ്പേ ാൾ, അത് ബാബേലിന്റെയും ബാബേലിന്റെ മരണനിയമത്ത ിന്റെയും

ആരംഭത്തെ യും അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു; അതിന് തന്റെ ഒമേഗ-നിവൃത്ത
വെളിപ്പ ാടു പുസ ്തകം പതിനേഴാം അധ്യ ായം, പതിനൊന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിൽ
ലഭിക്ക ുന്ന ു; പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായം മുതൽ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ാം അധ്യ ാ
വരെ രൂപപ്പെ ടുന്ന വാക്യ ങ്ങ ളുടെ കൃത്യ മായ നടുവിലുള്ള വാക്യ മാണത്.
ഉല ്പത്ത ി, മത്ത ായി, വെളിപ്പ ാട് എന്ന ിവയിലെ പതിനൊന്ന ാം മുതൽ
ഇരുപത്ത ിരണ്ട ാം അധ്യ ായങ്ങ ൾ വരെയുള്ള മദ്ധ ്യ ഭാഗം ഓരോന്ന ും
പതാകയെയോ അതിന്റെ വ്യ ാജ പതാകയെയോ ഊന്ന ിപ്പ റയുന്ന ു.
ഉല ്പത്ത ിയിൽ അത് പരിച്ഛേദന ആയിരുന്ന ു; മത്ത ായിയിൽ അത്
പ്രത്രോസും ക്രിസ ്തു തന്റെ സഭയെ പണിയുമെന്ന ു പറഞ്ഞ പാറയും
ആയിരുന്ന ു; വെളിപ്പ ാടിൽ അത് ഉണ്ട ായിരുന്ന തും ഇപ്പേ ാഴുണ്ട ാകുന്ന
ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ ൽക്ക ുന്ന തുമായ, ഏഴിൽനിന്ന ുള്ള എട്ട ാമത്ത വ
പിന്നെ മഹാസർപ്പ ത്തേ ാടു വിവാഹിതനാകുന്ന വനുമായ വ്യ ാജ
മൃഗമായിരുന്ന ു.

പതിനൊന്നും ഇരുപത്തിരണ്ടും ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും
ഏകീകൃതമാകുന്നതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രതീകങ്ങളാണ്;
അതുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ ന്യായപ്രമാണം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും
മനസ്സുകളിലും എഴുതുന്നതിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന
മുഖ്യവിഷയം. 11യും 22യും ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ
ഉടമ്പടിയുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. മത്തായി ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ
വ്യാജ പുരോഹിതത്വം എട്ട് അയ്യോകൾ പ്രാപിച്ചു; അതേ സമയഘട്ടത്തിൽ
സത്യപുരോഹിതത്വം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പുരോഹിതന്മാർ ഏഴു
ദിവസം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു; എട്ടാം ദിവസം അവർ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു.

എട്ടാം ദിവസം അവരുടെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതിന് വഴിവെച്ച
പുരോഹിതന്മാരുടെ ഏഴുദിവസത്തെ പ്രതിഷ്ഠീകരണം സംഖ്യാപുസ്തകം
അദ്ധ്യായം എട്ട്, വചനം ഒന്ന് എന്നിടത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത് യാദൃശ്ചികമല്ല;
കാരണം "81" പുരോഹിതന്മാരുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്.

> യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: അഹരോനെയും
> അവനോടുകൂടെ അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും വസ്ത്രങ്ങളെയും
> അഭിഷേകതൈലത്തെയും പാപയാഗത്തിനായി ഒരു
> കാളക്കിടാവിനെയും രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെയും പുളിപ്പില്ലാത്ത
> അപ്പത്തിന്റെ ഒരു കൊട്ടയെയും എടുത്തുകൊൾക;
> സമാഗമനക്കുടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ സകലസഭയെയും
> ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുക. യഹോവ തനിക്കു കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ ചെയ്തു; സഭ
> സമാഗമനക്കുടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. അപ്പോൾ
> മോശെ സഭയോടു പറഞ്ഞു: ഇതു യഹോവ ചെയ്യുവാൻ കല്പിച്ച കാര്യം
> ആകുന്നു. ...
>
> നിങ്ങ ളുടെ അഭിഷേകദിവസങ്ങ ൾ പൂർത്ത ിയാകുവോളം ഏഴ് ദിവസം
> നിങ്ങ ൾ സമാഗമനക്ക ുടാരത്ത ിന്റെ വാതിലിൽനിന്ന ് പുറപ്പെ ട്ട ു
> പോകരുത്; കാരണം ഏഴ് ദിവസം അവൻ നിങ്ങ ളെ അഭിഷേകം
> ചെയ്യ ും. അവൻ ഇന്നേ ദിവസം ചെയ ്തതുപോലെ തന്നെ ചെയ്യേ ണ്ട തിന്ന

> യഹോവ കല പ്പിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു, നിങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ു പ്രായശ്ച ിത്ത
> വരുത്തേ ണ്ട തിന്ന ു. ആകയാൽ നിങ്ങ ൾ
> മരിച്ച ുപോകാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു, ഏഴ് ദിവസം രാവും പകലും
> സമാഗമനക്ക ുടാരത്ത ിന്റെ വാതിൽക്ക ൽ പാർത്ത ു യഹോവയുടെ
> ചുമതല കാത്ത ുകൊൾവിൻ; എനിക്ക ു ഇങ്ങ നെ കല്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക
> അങ്ങ നെ അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മ ാരും മോശെയുടെ മുഖാന്ത രം
> യഹോവ കല പ്പിച്ച സകലവും ചെയ തു. എട്ട ാം ദിവസം സംഭവിച്ച തിങ്ങ നെ:
> മോശെ അഹരോനെയും അവന്റെ പുത്രന്മ ാരെയും യിസ്രായേലിന്റെ
> മൂപ്പ ന്മ ാരെയും വിളിച്ച ു. അവൻ അഹരോനോടു പറഞ്ഞ ു:
> പാപയാഗത്ത ിനായി ഒരു ഇളം കാളക്ക ുട്ട ിയെയും ദഹനയാഗത്ത ിനായി
> കളങ്ക മില്ല ാത്ത ഒരു ആട്ട ുകൊറ്റ നെയും എടുത്ത ു യഹോവയുടെ
> സന്ന ിധിയിൽ അർപ്പ ിക്ക . ... അപ്പേ ാൾ മോശെ പറഞ്ഞ ു: നിങ്ങ ൾ
> ചെയ്യേ ണ്ട തിന്ന ു യഹോവ കല പ്പിച്ച കാര്യ ം ഇതാണ്; അപ്പേ ാൾ
> യഹോവയുടെ മഹത്വ ം നിങ്ങ ൾക്ക ു പ്രത്യ ക്ഷ മാകും. ... അഹരോൻ
> ജനത്ത ിന്റെ നേരെ തന്റെ കൈ ഉയർത്ത ി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച ു;
> പിന്നെ പാപയാഗവും ദഹനയാഗവും സമാധാനയാഗങ്ങ ളും
> അർപ്പ ിച്ച തിനുശേഷം അവൻ ഇറങ്ങ ി വന്ന ു. അനന്ത രം മോശെയും
> അഹരോനും സമാഗമനക്ക ുടാരത്ത ിൽ കയറി; പുറത്ത ുവന്ന ു ജനത്തെ
> അനുഗ്രഹിച്ച ു; യഹോവയുടെ മഹത്വ ം സകലജനത്ത ിനും
> പ്രത്യ ക്ഷ മായി. യഹോവയുടെ സന്ന ിധിയിൽനിന്ന ് തീ പുറപ്പെ ട്ട ു
> യാഗപീഠത്ത ിന്മേ ലിരുന്ന ദഹനയാഗവും കൊഴുപ്പ ും ദഹിപ്പ ിച്ച ു; അത്
> സകലജനവും കണ്ട പ്പേ ാൾ അവർ ആർത്ത ുചൊല്ല ി മുഖംകുനിച്ച ു
> വീണു. ലേവ്യ പുസ്തകം 8:1–5, 33–36; 9:1, 2, 6, 22–24.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായം യഥാർത്ഥ ലേവ്യർ മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന സമയത്ത് വെളിപ്പെടുന്ന കള്ള ലേവ്യരെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. മത്തായി ഇരുപത്തിരണ്ടാം അധ്യായം യാതൊരു മനുഷ്യനും ഇനി യേശുവിനോടു ചോദ്യം ഒന്നും ചോദിക്കാതെയെന്ന നിലയിൽ അവസാനിക്കുന്നു; തുടർന്ന് ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ അവൻ എട്ട് അയ്യോകളെ പ്രഖ്യാപിച്ച്, സൻഹെദ്രിന്റെ പരീക്ഷണകാലം അവസാനിച്ചുപോയതും തുടർന്ന് നിർവാഹക ന്യായവിധി ആരംഭിക്കാനിരിക്കുന്നതുമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായത്തിൽ, അവൻ ആലയത്തെ യെഹൂദന്മാരുടെ ഭവനമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. അധ്യായങ്ങളിലെ ക്രമം ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നത് അത്യന്തം പ്രധാനമാണ്.

മത്തായി പുസ്തകത്തിലെ പതിനൊന്നാം അധ്യായം മുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാം അധ്യായം വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനവുമായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രവെക്കലിന്റെ സമാപ്തിയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആൽഫയായ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പാൽമോനിയുടെ പ്രതീകാത്മകതയും, ഒമേഗയായ ഇരുപത്തിരണ്ടാം അധ്യായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ പ്രതീകാത്മകതയും, ഈ അധ്യായങ്ങൾക്കുള്ളിലെ കഥയിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായം പ്രായശ്ചിത്തത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; ഇരുപത്തിമൂന്ന് എന്ന സംഖ്യ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവികതയും മാനുഷികതയും തമ്മിലുള്ള സംയോജനവും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അധ്യായം കളകളുടെ, കള്ള പുരോഹിതത്വത്തിന്റെ, കള്ള ലേവ്യരുടെ കാര്യനിർവാഹക ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഓരോ പുരോഹിതനും ഒരു ലേവ്യനായിരുന്നു; എന്നാൽ ഓരോ ലേവ്യനും ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നില്ല. ലേവിയുടെ സന്തതികളിൽ, അഹരോന്റെ രക്തവംശരേഖയ്ക്കു മാത്രമാണ് പുരോഹിതത്വത്തിനുള്ള യോഗ്യത ഉണ്ടായിരുന്നത്. ലേവ്യർ ഇരുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ സേവനം ആരംഭിക്കുമെന്നു ബൈബിൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു; എന്നാൽ കോഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ മുപ്പതാം വയസ്സിൽ സേവനം ആരംഭിക്കുമായിരുന്നു.

> യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു: “ലേവിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ കോഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളനുസരിച്ചും പിതൃഭവനങ്ങളനുസരിച്ചും എണ്ണിക്കൊൾവിൻ. മുപ്പതു വയസ്സുമുതൽ അമ്പതു വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ളവരായ, സമാഗമനക്കുടാരത്തിൽ സേവനം ചെയ്‌വാൻ സേവാസംഘത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും എണ്ണിക്കൊൾവിൻ.” സംഖ്യാപുസ്തകം 4:1–3.

“30” എന്ന സംഖ്യ, ലേവിയുടെ മകനായ കോഹാത്തിന്റെ രക്തവംശത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരോഹിതന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കോഹാത്തിന്റെ മകൻ അമ്രാം ആയിരുന്നു; അമ്രാം അഹരോന്റെ പിതാവായിരുന്നു. ലേവി എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “ദൈവത്തോടു ചേർക്കപ്പെട്ടവൻ അല്ലെങ്കിൽ യോജിക്കപ്പെട്ടവൻ” എന്നാകുന്നു. കോഹാത്ത് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “അവന്റെ സന്നിധിയെ ചുറ്റി സമാഗമിച്ചവർ” എന്നാകുന്നു. അമ്രാം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “ഉന്നതീകരിക്കപ്പെട്ട ജനം” എന്നും, അഹരോൻ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “പ്രകാശവാഹകൻ അല്ലെങ്കിൽ ഉന്നത മധ്യസ്ഥൻ” എന്നും ആകുന്നു. ഇവ ഒത്തുചേർന്ന് ചെങ്കടലിൽ നിന്ന് സീനായിലേക്കുള്ള ഒരു ഗതിയെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു; അങ്ങനെ, ക്രിസ്തു തന്റെ ശേഷിപ്പായ ജനത്തെ തന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു ശേഖരിക്കുന്നതിനായി രണ്ടാമതും തന്റെ കൈ നീട്ടുമ്പോൾ, ദൈവിക മന്ദിരത്തോടു ചേരുന്ന മാനുഷിക മന്ദിരമായ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള നിയമത്തെ ഇവ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു; അവിടെ അവൻ പിന്നീട് അവരെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും, ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവരെ അവൻ പ്രകാശിപ്പിച്ചതുപോലെ, സ്വർഗീയ മഹാപുരോഹിതനാൽ അവർ പ്രകാശിതരാകുമ്പോൾ അവരെ ഉന്നതീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“30” എന്ന സംഖ്യ പുരോഹിതന്മ ാർക്ക ുള്ള ഒരുക്ക ത്ത ിന്റെ ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; ലേവ്യ രുടെ ്രപായമായ 25 എന്ന സംഖ്യ ഓരോ വരിയിലും വരിക്ക ് മേലെ വരി എന്ന രീതിയിൽ 30-നോടു

പ്രയോഗിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്; എന്തെ ന്ന ാൽ ഓരോ പുരോഹിതനും ഒരു ലേവ്യ നായിരുന്ന ു, എന്ന ാൽ ഓരോ ലേവ്യ നും ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്ന ില്ല . മുപ്പ ത് എന്ന ത് 1989-ൽ, അന്ത ്യ കാലത്ത ്, ആരംഭിച്ച ഒരുക്ക ത്ത ിന്റെ കാലഘട്ട ത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; യുഎസിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു. ലേവ്യ രുടെ പ്രതീകമായി ഇരുപത്ത ഞ്ച ് എന്ന സംഖ്യ , രണ്ട ു വർഗ്ഗ ങ്ങ ൾ തമ്മ ില വേർതിരിവിന്റെ പ്രതീകവുമാണ്; പുരോഹിതന്മ ാരുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ് നോക്ക ുമ്പേ ാൾ അത് ഒരു വേർതിരിവിനെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിൽ ഇരുപത്ത ഞ്ച ് ലേവ്യ രെയും വ്യ ാജ ലേവ്യ രെയും തമ്മ ിലുള്ള വേർതിരിവിനെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു; അതുപോലെ യഥാർത്ഥ പുരോഹിതന്മ ാരുടെയും യഥാർത്ഥ ലേവ്യ രുടെയും പശ്ച ാത്ത ലത്ത ിലും അതു ഒരു വ്യ ത്യ ാസം സൃഷ്ട ിക്ക ുന്ന ു; എങ്ക ില ലേവ്യ രുടെ കാര്യ ത്ത ിലെപ്പേ ാലെ, അത് ഒരു പ്രതികൂല വേർതിരിവല്ല .

ലെവ്യരുടെ മൂന്നു പ്രധാന ശാഖകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു കോഹാത്ത് (ഗേർഷോനും മെരാരിയും കൂടെ). പുരോഹിതവംശം പ്രത്യേകിച്ച് കോഹാത്തിന്റെ സന്തതിയായ അഹരോൻ മുഖാന്തരമാണ് ഉണ്ടായത്. അഹരോൻ ലേവിയുടെ നാലാം തലമുറയിലെ സന്തതിയാണ്; പുരോഹിതാധികാരം ഈ കോഹാത്ത്യ ശാഖയ്ക്കുള്ളിൽ അവന്റെ പുരുഷസന്തതികൾക്കു മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കോഹാത്ത്യർ സമസ്തമായും (കോഹാത്തിന്റെ എല്ലാ സന്തതികളും) അതിപവിത്രമായ ഉപകരണങ്ങൾ ചുമക്കുന്നതിനുള്ള ബഹുമതി ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, യാഗപീഠത്തിങ്കലും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലും പുരോഹിതകാര്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിർവഹിക്കാനാവുന്നത് അഹരോന്റെ വംശത്തിനേ ആയിരുന്നു. യോവേലിലെ "വൃദ്ധന്മാർ" എന്നവരോടോ, അല്ലെങ്കിൽ എസെക്കീയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ സൂര്യനെ നമസ്കരിക്കുന്ന "പുരാതനന്മാർ" എന്നവരോടോ സമാനമായ നാലാം തലമുറയെയാണ് അഹരോൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

പുരോഹിതന്മാർക്കായി 24 ഭ്രമണക്രമത്തിലുള്ള സേവാവിഭാഗങ്ങൾ (ഡിവിഷനുകൾ) എന്ന സംവിധാനം—അതുപോലെ സംഗീതജ്ഞർ, വാതിൽകാവൽക്കാർ തുടങ്ങിയ സഹായക ചുമതലകളിലുള്ള പുരോഹിതരല്ലാത്ത ലേവ്യർക്കും—ദാവീദ് രാജാവാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ദാവീദ് അഹരോന്റെ സന്തതികളെ പര്യായക്രമത്തിൽ സേവിപ്പാൻ 24 സേവാവിഭാഗങ്ങളായി (ഡിവിഷനുകളായി) ക്രമീകരിച്ചു (1 ദിനവൃത്താന്തം 24:1–19). ദാവീദ്, പുരോഹിതന്മാരായ സാദോക്കും (എലെയാസാറിന്റെ വംശരേഖയിൽ നിന്നുള്ളവൻ) അഹീമേലെക്കും (ഈഥാമാറിന്റെ വംശരേഖയിൽ നിന്നുള്ളവൻ) സഹായത്തോടെ, അവരെ 24 സംഘങ്ങളായി വിഭജിച്ചു (എലെയാസാറിന്റെ വലിയ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് 16, ഈഥാമാറിന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് 8). സേവാക്രമത്തിന്റെ ക്രമം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ചീട്ടുകളിട്ടു.

ഓരോ വിഭാഗവും ഒരു ആഴ ്ച വീതം (ശബ്ബ ത്ത ിൽ നിന്ന ് ശബ്ബ ത്തേ ക്ക ്)
വർഷത്ത ിൽ രണ്ട ുതവണ സേവനം അനുഷ ്ഠിച്ച ു; അതുകൂടാതെ
്രപധാനോത്സ വങ്ങ ളായ പെസഹാ, പെന്തെ ക്കെ ാസ ്ത, കൂടാരപ്പെ രുന്ന ാ
എന്ന ീ സമയങ്ങ ളിൽ എല്ല ാ വിഭാഗങ്ങ ളും ഒരുമിച്ച ് സേവനം അനുഷ ്ഠിച്ച
ദാവീദ് അതുപോലെ യാജകനല്ല ാത്ത ലേവ്യ രെയും സംഗീതം,
വാതിൽകാവൽ മുതലായവയ്ക്ക ായി 24 വിഭാഗങ്ങ ളായി ്രകമീകരിച്ച ു (1
ദിനവൃത്ത ാന്ത ം 23–26). ഈ സംവിധാനം ശലോമോന്റെ കാലത്ത
നടപ്പ ിലാക്ക പ്പെ ട്ട ു (2 ദിനവൃത്ത ാന്ത ം 8:14) കൂടാതെ രണ്ട ാം
ദേവാലയകാലഘട്ട ം മുഴുവൻ തുടർന്ന ു. യോഹന്ന ാൻ സ ്നാപകന്റെ
പിതാവായ സഖര്യ ാവ് അബീയാവിന്റെ വിഭാഗത്ത ിൽ
ആയിരുന്ന ു—ലൂക്ക ാ 1:5; 1 ദിനവൃത്ത ാന്ത ം 24:10. യാജകരുടെ 24
വിഭാഗങ്ങ ളുടെ ്രകമം ചീട്ട ിട്ട ാണ് നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട ത്; സഖര്യ ാവ്
അബീയാവിന്റെ വിഭാഗത്ത ിൽ ആയിരുന്ന ു; ആ വിഭാഗം
ഇരുപത്ത ിനാലിൽ "എട്ട ാമത്തെ " വിഭാഗത്തെ ്രപതിനിധീകരിച്ച ു.
സഖര്യ ാവ് എന്ന തിന്റെ അർത്ഥ ം "ദൈവം ഓർക്ക ുന്ന ു" എന്ന ാകുന്ന ു
അവന്റെ പിതാവിന്റെ നാമമായ അബീയാ എന്ന തിന്റെ അർത്ഥ ം
"ദൈവം എന്റെ പിതാവാകുന്ന ു" എന്ന ാകുന്ന ു.

മശീഹാവിന് വഴിയൊരുക്കുന്ന ഒരു ദൂതനെ എഴുന്നേല്പിക്കുമെന്ന തന്റെ വാഗ്ദാനം സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് ഓർത്തു. എന്നാൽ സഖറിയാവും ഞായറാഴ്ചാനിയമവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു; കാരണം മനുഷ്യർ എപ്പോഴും ഓർക്കേണ്ട ദിനമായ ശബ്ബത്ത് അവിടെ അന്തിമപരീക്ഷയായി മാറുന്നു. സഖറിയാവ് അബീയാവിന്റെ ക്രമത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പുരോഹിതനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അത് "എട്ടാമത്തെ" ക്രമമാണ്. ദൂതന്റെ സന്ദേശം സഖറിയാവ് വിശ്വസിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് തന്റെ മകൻ യോഹന്നാന്റെ ജനനം വരെയും അവൻ മൂകനാക്കപ്പെടുന്നു. യോഹന്നാൻ ജനിക്കുമ്പോൾ യോഹന്നാന്റെ പേരിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ സഖറിയാവ് പ്രവേശിക്കുന്നു; അപ്പോൾ അവൻ സംസാരിക്കുന്നു. അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ പ്രവചനാത്മകമായ സംസാരിക്കൽ എന്നത് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ഒരു മഹാസർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്ന സമയമാണ്.

> എട്ടാം ദിവസം അവർ ശിശുവിനെ പരിച്ഛേദനം ചെയ്യുവാൻ വന്നു; അവന്റെ പിതാവിന്റെ പേരനുസരിച്ച് അവന്നു സഖര്യാവു എന്നു പേർ വിളിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ മാതാവ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അങ്ങനെ അല്ല; അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ വേണം. അവർ അവളോടു പറഞ്ഞു: നിന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളിൽ ഈ പേരുള്ളവൻ ആരും ഇല്ലല്ലോ. അപ്പോൾ അവർ അവന്റെ പിതാവിനോടു അവന്നു എന്തു പേർ ഇടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു ചിഹ്നം കാട്ടി ചോദിച്ചു. അവൻ ഒരു എഴുതുപലക ചോദിച്ചു വാങ്ങി, എഴുതിയത്: അവന്റെ പേർ യോഹന്നാൻ എന്നു. അതുകണ്ടു എല്ലാവരും അതിശയിച്ചു. ഉടനെ അവന്റെ വായ് തുറക്കപ്പെട്ടു, നാവു അഴിഞ്ഞു, അവൻ സംസാരിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. ലൂക്കാ 1:59–64.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ അബീയാവിന്റെ എട്ടാം ക്രമത്തിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു. യോഹന്നാന്റെ പരിച്ഛേദനസമയത്ത്, എട്ടാം ദിവസത്തിൽ അവന്റെ പേര് മാറ്റപ്പെടുന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ദൈവത്തോടുള്ള നിയമബന്ധത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു, നാലാം തലമുറയിൽപ്പെട്ട പുരോഹിതന്മാരായ അവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അമേരിക്കൻ ഐക്യ നാടുകൾ ഒരു മഹാസർപ്പംപോലെ സംസാരിക്കുന്ന സമയത്ത്, ദൈവം അവരുടെ പേര് ലവൊദിക്യയിൽനിന്ന് ഫിലദെൽഫ്യയിലേക്കു മാറ്റി, നിയമത്തിന്റെ അടയാളത്താൽ അവരെ മുദ്രയിടുന്നു.

നാം ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാണ്. ആലയത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന പ്രവചനവചനങ്ങൾ വ്യക്തികളായ പുരുഷന്മാരോടും സ്ത്രീകളോടും സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ, കൂട്ടായ നിലയിലും സംസാരിക്കുന്നു; കാരണം ദൈവത്തിന്റെ സഭയും ഒരു ആലയമാണ്. അതുപോലെതന്നെ, ഒരു സ്വർഗീയ ആലയവും ഉണ്ട്; കർത്താവിന്റെ ആലയം പണിയുന്നത് ക്രിസ്തുവാണ്. ആലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇടുന്നതും അതിന്മേൽ ശിരോശില സ്ഥാപിക്കുന്നതും അവനാണ്. “25” എന്ന സംഖ്യ ഒരു പ്രതീകമായി കാണപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, 25 മലാഖി മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ കള്ള ലേവ്യരിൽനിന്ന് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന (വേർപെടുത്തപ്പെടുന്ന) ലേവ്യരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതേ ഭാഗത്തിൽ തന്നേ അവർ പരിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. യെഹെസ്കേൽ 40 മുതൽ 48 വരെ അധ്യായങ്ങളിൽ ഒരു പ്രതീകാത്മക ആലയത്തെ അതിവിസ്താരത്തോടെ വിവരണം ചെയ്യുന്നു. ജീവജലം ആ ആലയത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഭൂമിയെ നിറയ്ക്കുന്നു.

> “തന്റെ നാമം മഹത്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദൈവം തന്റെ ദാസന്മാരിലൂടെ നിർവഹിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി അത്ഭുതകരമാണ്. ദൈവം യോസേഫിനെ ഈജിപ്ത്യ ജാതിക്കു ജീവന്റെ ഉറവയാക്കി. യോസേഫിലൂടെ ആ മുഴുവൻ ജനതയുടെയും ജീവൻ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ദാനിയേലിലൂടെ ദൈവം ബാബേലിലെ സകല ജ്ഞാനികളുടെ ജീവനും രക്ഷിച്ചു. ഈ വിടുതലുകൾ ദൃഷ്ടാന്തപാഠങ്ങളായിരുന്നു; യോസേഫും ദാനിയേലും ആരാധിച്ച ദൈവവുമായി ബന്ധത്തിലൂടെ അവർക്കു അർപ്പിക്കപ്പെട്ട ആത്മ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അവ ജനങ്ങൾക്ക് ദൃശ്യമാക്കി. അതുപോലെ തന്നേ, ഇന്നും തന്റെ ജനങ്ങളിലൂടെ ലോകത്തിനു അനുഗ്രഹങ്ങൾ എത്തിക്കുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തു വസിക്കുന്ന ഓരോ പ്രവർത്തകനും, ലോകത്തിനു മുമ്പാകെ അവന്റെ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഏവനും, മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനായി ദൈവത്തോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്. മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു രക്ഷകനിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ സമസ്തസത്തയിൽനിന്നും ആത്മീയജീവന്റെ പ്രളയധാര ഒഴുകിപ്പുറപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യകുടുംബത്തിൽ പാപം വരുത്തിയ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു മഹാവൈദ്യനായ് വന്നു; തന്റെ

ദാസന്മ ാരിലൂടെ (പ്രവർത്ത ിക്ക ുന്ന അവന്റെ ആത്മ ാവ്, പാപബാധിതരായും കഷ്ട ം അനുഭവിക്ക ുന്ന വരായും ഇരിക്ക ുന്ന മനുഷ്യ ർക്ക ു ശരീരത്ത ിനും ആത്മ ാവിന്ന ും ഫല(പ്രദമായ മഹത്ത ായ സൗഖ്യ ശക്ത ി പകർന്ന ു നല ്കുന്ന ു. 'അന്ന ാളിൽ,' എന്ന ു തിരുവെഴുത്ത അരുളിച്ചെ യ്യ ുന്ന ു, 'പാപത്ത ിനും അശുദ്ധ ിക്ക ും വേണ്ട ിയായി ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്ത ിനും യെരൂശലേമിലെ നിവാസികൾക്ക ും ഒരു ഉറവ തുറക്ക പ്പെ ടും.' സെഖര്യ്യ ാവു 13:1. ഈ ഉറവയിലെ ജലങ്ങ ളിൽ ശാരീരികവും ആത്മ ീയവുമായ ദൗർബല്യ ങ്ങ ളെ സുഖപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ഔഷധഗുണങ്ങ ൾ അടങ്ങ ിയിരിക്ക ുന്ന ു."

"ഈ ഉറവിൽനിന്ന് യെഹെസ്കേലിന്റെ ദർശനത്തിൽ കണ്ട മഹാനദി ഒഴുകുന്നു. 'ഈ ജലങ്ങൾ കിഴക്കൻ ദേശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു, അറാബായിലേക്കു ഇറങ്ങി, സമുദ്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; അവ സമുദ്രത്തിൽ ചേർന്നപ്പോൾ ജലങ്ങൾ സൗഖ്യമാകും. പിന്നെ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കും: നദികൾ എത്തുന്ന ഏതു സ്ഥലത്തും ചലിച്ചു നടക്കുന്ന സകല ജീവജാലങ്ങളും ജീവിക്കും.... നദീതീരത്തു, ഈ വശത്തും അപ്പുറത്തും, ആഹാരത്തിനായുള്ള സകലവൃക്ഷങ്ങളും വളരും; അവയുടെ ഇല വാടുകയില്ല, അവയുടെ ഫലം തീരുകയുമില്ല; അവ ഓരോ മാസവും പുതുഫലം കായിക്കും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവയുടെ ജലം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാകുന്നു; അവയുടെ ഫലം ആഹാരത്തിനും, അവയുടെ ഇല ഔഷധത്തിനും ആയിരിക്കും.' യെഹെസ്കേൽ 47:8–12." സാക്ഷ്യങ്ങൾ, വാല്യം 6, 227.

യെഹെസ്കേലിന്റെ ദേവാലയം അത്യുന്നത സ്വഭാവമുള്ള ഒരു പ്രവചനാത്മക പ്രതീകമാണ്; വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ യോഹന്നാൻ ദേവാലയം അളക്കുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടു, എങ്കിലും പ്രാകാരം ഒഴിവാക്കുവാൻ നിർദേശിക്കപ്പെട്ടു. നാം അതേ കാര്യം തന്നെ യേഹെസ്കേലിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ ചെയ്യുമ്പോൾ, ദേവാലയത്തിന്റെ അളവുകളിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ രണ്ടു സംഖ്യകൾ പുരോഹിതത്വത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. 50 മുഴമാണ് അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഖ്യ; ഓരോ കവാടസമുച്ചയത്തിന്റെയും ആകെ നീളമായി അത് 11 പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു (യെഹെസ്കേൽ 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, മുതലായവ). 50 ചില മതിലുകളുടെയും മുറികളുടെയും നീളങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (42:7–8). അത് പുറത്തെ ഉമ്പരത്തിൽ നിന്ന് അകത്തെ ഉമ്പരം വരെയുള്ള സമ്പൂർണ കവാടപാതയെ നിർവചിക്കുന്നു.

25 മുഴം എന്ന അളവാണ് വ്യ ക്ത മായി രണ്ട ാമത്തെ ഏറ്റ വും (പ്രാധാന്യ മുള്ള ത്. വാതിൽസമുച്ച യങ്ങ ളുടെ വീതിയും വിശാലതയും എന്ന നിലയിൽ അത് 10 (പ്രാവശ്യ ം ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു (യെഹെസ്കേൽ 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36). 50-നും 25-നും ചേർന്ന പ്പേ ാൾ, ആറു (പ്രധാന വാതിലുകൾക്ക ായി സ്ഥ ിരതയുള്ള 50 x 25 എന്ന ചതുരാകൃതിയിലുള്ള മാതൃക രൂപംകൊള്ള ുന്ന ു. ആന്ത രിക ഭാഗങ്ങ ളിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന വാതിലുകളുടെ വാസ ്തുവിവരണത്ത ിൽ ഈ 50 x 25 യോജനം ആധിപത്യ ം

പുലർത്ത ുന്ന ു. ആലയനിർമ്മ ിതിയിൽ തന്നെ യൊട്ട ാകെ ഇത്ര ക്രമബദ്ധ മായ ആവർത്ത നസാന്ദ്ര തയോടെ പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ടുന്ന മറ്റൊ ജോടിയില്ല .

ലെവ്യർ 25-ആം വയസ്സിൽ സജീവ ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രവേശിച്ചു (സംഖ്യാപുസ്തകം 8:24: "ഇരുപത്തയ്യാം വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു അവർ ശുശ്രൂഷയുടെ സേവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കാത്തുനിൽക്കേണം"). അവർ 50-ആം വയസ്സുവരെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു (സംഖ്യാപുസ്തകം 4:3, 39, 43; 8:25: "അമ്പതാം വയസ്സുവരെ"). ഇതു കൃത്യമായി 25 വർഷത്തെ സജീവ ശുശ്രൂഷയാകുന്നു (50 – 25 = 25).

അങ്ങനെ, ലേവ്യസേവയുടെ 25-വർഷകാലയളവ്, ക്ഷേത്രവാതിലുകളെയും സമഗ്ര ഘടനയെയും ആധിപത്യം ചെയ്യുന്ന 25 × 50 മുഴം അളവുകളിൽ നേരിട്ട് പ്രതിഫലിക്കുന്നു—അതാണ് ലേവ്യർ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച അതേ സ്ഥലം. യെഹെസ്കേലിന്റെ ആലയത്തിന്റെ പ്രാഥമിക അളവുകൾ, അഥവാ വിജയിയായ സഭയുടെ ആലയും ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെയും ആലയും, അവർ സേവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അതേ ആലയത്തിൽ ശില്പശാസ്ത്രപരമായി തന്നെ രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ദൈവജനങ്ങൾ സേവിക്കേണ്ട അതേ ആലയത്തിൽ നാൽപ്പത്താറ് ക്രോമോസോമുകൾ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. പൽമോനി, തന്റെ വധുവായിരിക്കേണ്ട വ്യക്തിഗത മനുഷ്യാലയത്തിന്റെയും സമൂഹശരീരമായ ആലയത്തിന്റെയും മേൽ തന്റെ ഒപ്പ് പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ ആശയങ്ങളെ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകും.

> ഉത്ത രവാദിത്വ മുള്ള സ്ഥ ാനങ്ങ ളിൽിരിക്ക ുന്ന വർ ലോകത്ത ി സ്വ യംസുഖലോലുപവും ആഡംബരപരവുമായ തത്വ ങ്ങ ളിലേക്ക ു മാറിപ്പോ ാകരുത്; കാരണം അതിനുള്ള അവകാശം അവർക്ക ില്ല ; ഉണ്ട ായിരുന്ന ാലും ക്രിസ ്തുസദൃശമായ തത്വ ങ്ങ ൾ അതിനെ അനുവദിക്ക ുകയില്ല . വൈവിധ്യ മാർന്ന ഉപദേശം നൽകപ്പെ ടേണ്ട തുണ്ട "അവൻ ആർക്ക ു ജ്ഞ ാനം പഠിപ്പ ിക്ക ും? ആർക്ക ു ഉപദേശം ഗ്രഹിപ്പ ിക്ക ും? പാൽവിട്ട ുമാറിയവർക്ക ും മുലകുടിയിൽനിന്ന ു വേർപെട്ട വർക്ക ും ആകുന്ന ു. കല്പ നമേൽ കല്പ ന, കല്പ നമേൽ കല്പ ന; വരിമേൽ വരി, വരിമേൽ വരി; ഇവിടെ അല്പ ം, അവിടെ അല്പ ം" എന്ന ിങ്ങ നെ. അതുപോലെ, ദൈവവചനം വിശ്വ സിക്ക ുന്ന മാതാപിതാക്ക ൾ കർത്ത ാവിന്റെ വചനം സഹനത്തോ ാടെ മക്ക ളുടെ മുമ്പ ാകെ കൊണ്ട ുവരികയും അവരുടെ മുമ്പ ിൽ നിലനിർത്ത ുകയും വേണം. "തടവോടുകൂടിയ അധരങ്ങ ളാലും വേറൊരു നാവുകൊണ്ട ും അവൻ ഈ ജനത്തോ ാടു സംസാരിക്ക ും. അവൻ അവരോടു: ഇതാകുന്ന ു ക്ഷ ീണിച്ച വന്ന ു വിശ്രമം ലഭിക്ക ുമാറാക്ക ുന്ന വിശ്രമം; ഇതാകുന്ന ു ഉന്മേ ഷം എന്ന ു പറഞ്ഞ ു; എങ്ക ിലും അവർ കേൾക്ക ുവാൻ മനസ്സ ില്ല ായിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ കർത്ത ാവിന്റെ വചനം അവർക്ക ു

കല ്പനമേൽ കല ്പന, കല ്പനമേൽ കല ്പന; വരിമേൽ വരി, വരിമേൽ വരി;
ഇവിടെ അല ്പം, അവിടെ അല ്പം എന്ന തായിത്ത ീർന്ന ു; അവർ പോയി
പുറകോട്ട ു വീണു തകർന്ന ുപോകുകയും കുടുക്ക ിൽപ്പെ ട്ട ു
പിടിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യേ ണ്ട തിന്ന ു." എന്ത ുകൊണ്ട ്?—അവരോടു
കർത്ത ാവിന്റെ വചനം അവർ ശ്രദ്ധ ിച്ച ില്ല ാത്ത തുകൊണ്ട ു.

“ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ഉപദേശം ലഭിക്കാതിരുന്നവരെയും, എങ്കിലും സ്വന്തം ജ്ഞാനം പരിപോഷിപ്പിച്ചവരെയും, സ്വന്തമായ ആശയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സ്വയം പ്രവർത്തിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെയും കുറിച്ചാണ്. കർത്താവ് ഇവർക്കു പരീക്ഷണം നല്കുന്നു; അവർ അവിടുത്തെ ആലോചന പിന്തുടരുവാൻ തങ്ങളുടെ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുമോ, അല്ലെങ്കിൽ നിരസിച്ച് സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമോ എന്നതു വ്യക്തമാകേണ്ടതിന്നു; അങ്ങനെ അവർ സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അതിന്റെ ഉറപ്പായ ഫലത്തിന് കർത്താവ് അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കും. നമ്മുടെ സകല മാർഗങ്ങളിലും, ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സകല സേവനങ്ങളിലും, അവൻ നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു: ‘നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു തരിക.’ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കീഴടങ്ങിയ, പഠിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ സന്നദ്ധമായ ആത്മാവിനെയാണ്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത നല്കുന്നതു, അത് സ്നേഹപൂർണ്ണവും അനുസരണയുള്ളതുമായ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു ഉച്ഛ്വസിക്കുന്നതാണെന്ന സത്യമാണ്.”

“ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ചില കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു; അവർ, ഈ കാര്യം ചെയ്യേണ്ടതിന്ന് ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയം സമർപ്പിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ഈ തിരുവെഴുത്ത് [യെശയ്യാവ് 28:13] നിറവേറുന്നതുവരെ കർത്താവ് അവരെ സ്വർഗീയ ജ്ഞാനമില്ലാത്ത അവരുടെ കരുതപ്പെടുന്ന ജ്ഞാനപൂർണമായ വിധിനിർണ്ണയത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കുന്നു. എന്റെ വിവേചനത്തോടു യോജിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട ഘട്ടംവരെ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ വഴിനടത്തൽ പിന്തുടരും എന്നും, അതിനുശേഷം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആശയങ്ങളെ ഉറച്ചുപിടിച്ച്, കർത്താവിന്റെ സാദൃശ്യപ്രകാരം രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ നിരസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും അരുത്. ചോദ്യം ഇതായിരിക്കട്ടെ, ഇത് കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടമാണോ? അതല്ല, ഇത് —— എന്നവന്റെ അഭിപ്രായമോ വിധിനിർണ്ണയമോ ആണോ?” Testimonies to Ministers, 419.